

Kathy van de Monnikhoeve (v. Reynold Jano), 85 punten
Productie: 3.08 305 14.072 3,32 3,22

ter Ruth is de laatste rechtstreekse kruising. Het voorbije jaar leverde ze in vijfde lactatie al 11.478 kg melk met 4,28 % vet en 3,27 % eiwit in 271 dagen. Geert is ervan overtuigd dat Brown Swiss een juiste keuze was. 'Veel van die koeien zijn hun hele leven nog nooit bekap't.

Hart voor rood

De kleur van de veestapel reikt verder dan roodbont. Om het quotum straks gevuld te krijgen, moeten de koeien immers hard doorwerken. Een vijftal zwartbonten vergezeld de koeienclub en sinds kort zijn twee koeien van de eigen witblauwe kudde ingeschakeld. 'Gekalfde vaarzen zijn op dit ogenblik vrij duur', verduidelijkt Marie-Françoise. 'Een van de witblauwen geeft elke dag twintig kilo melk, de andere tien kilo. Veel is het niet, maar alle beetjes helpen.'

maak je niet zo snel fouten. Een echt goede stier kun je altijd nog hergebruiken.' De stierenlijst telt vele namen. Bij roodbont zijn Konvoy, Mateo, Kian, Faber, Henson, Lightning en Taco veelgebruikt. Orcival, Jesther en Superior krijgen kansen bij zwart. Toch blijft door de jarenlange ervaringen binnen roodbont het gevoel voor zwartbont nog enigszins achter. Geert: 'Ik ken de zwartbontfokkerij nog niet zo goed. Het blijft moeilijk om te kiezen uit die stieren.'

Aanscherpen productie

De melkgevende veestapel telt 55 koeien en kenmerkte zich de laatste jaren door een gestage toename van de productie. 'Amper vijf jaar terug zaten we op 7500 kilogram', vertelt Geert. Door de dioxinecrisis kwam het bedrijf in die periode 42 dagen vast te zitten. 'Het gevolg was een verandering van voerleverancier en een aantal aanpassingen van het rantsoen.' Onder meer geplette granen slopen het

management binnen. Naast 30 kilo maïs-kuil, 23 kilo graskuil en 7 tot 8 kilo perspulp krijgen de koeien in de winter standaard 2 kilo eiwitkern en evenveel geplette tarwe met behulp van een mengvoerbak. 'De eiwitkern meng ik 's avonds', maakt Geert duidelijk.

Het mengen van krachtvoerbestanddelen in het ruwvoer ziet hij als een belangrijke reden voor de sterke productietoename. 'Vroeger hadden we veel meer restvoer. De koeien vissen nu naar het laatste korreltje en nemen meteen meer maïs op. De granen en eiwitkern zorgen voor een duidelijk hogere ruwvoeropname.' De kostprijs van het graan ligt niet hoog. 'Alle tarwe teel ik zelf. Als je het graan zo verkoopt, brengt dat niets op. Nu halen we een meerwaarde uit het product.'

Het huidige productieniveau ligt op 10.156 kg melk met 4,08 % vet en 3,48 % eiwit in 305 dagen. Naast een maximum van zeven kilo krachtvoer krijgen alle die-

ren aan het begin van de lactatie één kilo mineralen- en vitaminekern via de krachtvoercomputer. Voor hoogproductieve koeien geldt dat voor de hele lactatie. Marie-Françoise: 'Die verdienen wat extra aandacht.'

Jongvee dagelijks opgestald

De melkveehouders op de 'Monnikhoeve' zijn overduidelijk gedreven bezig met hun vee. Zo registreert Marie-Françoise alles in een groen boekje. Waar het echte 'Groene Boekje' een noodzakelijk hulpinstrument is voor taaltechnen, daar is het handgeschreven dieroverzicht onmisbaar op dit bedrijf. Namen, afstammingen, vaccinaties of andere behandelingen: alles komt in het groene schriftje terecht.

Bijzonder is dat elk dier vanaf anderhalf jaar standaard een magneet krijgt. 'We zitten hier in de frontlijn van de Eerste Wereldoorlog', verduidelijkt Geert. 'Nog dagelijks komen ijzeren voorwerpen en oorlogsmateriaal aan de oppervlakte. We lopen liever geen risico.'

Opvallend is het dagelijks opstallen van het jongvee. Het half binnen, half buiten houden van de jongste groep heeft voordelen. 'Op die manier ben je er zeker van dat ze genoeg eten en haal je voldoende groei', vervolgt Marie-Françoise. Vanaf vijf tot zes maanden gaan de dieren naar buiten. Twee weken tot een maand voor het kalven komen drachtige vaarzen bij de koeien terecht. 'Ze krijgen veel tijd om goed om hun plooi te kunnen komen.'

Annelies Debergh

Tot in de puntjes

Diergericht management staat centraal bij Geert en Marie-Françoise Pauwelyn

Waar het 'Groene Boekje' een noodzakelijk hulpinstrument is voor taaltechnen, daar is een handgeschreven dieroverzicht in een groen schrift onmisbaar op het melkveebedrijf van Geert en Marie-Françoise Pauwelyn. Elke handeling wordt nauwkeurig bijgehouden.

Fokkerij vormt van oudsher een belangrijk gegeven. Van het West-Vlaamse rode ras ging het richting de moderne roodbonten. Pandora van de Monnikhoeve is de grote favoriet op dit bedrijf. Haar vijfde lactatie sloot de BevNickdochter onlangs af met 14.897 kg melk met 4,32 % vet en 3,60 % eiwit na amper 295 dagen.

Maar ook Veronica, een Hensontelg uit de proefperiode, werkt zich in de belangstelling. 'Het is niet de grootste, maar ze heeft wel een enorme productie', vertelt Geert, die zich over de fokkerij ontfermt. Veronica gaf als vaars 11.425 kg melk met 3,25 % vet en 2,93 % eiwit in 305 dagen. Productiviteit is belangrijk. 'Slechte melkkoeien gaan snel weer bij de stier. Soms insemineer ik die al na twintig of dertig dagen.'

Ook exterieur vormt een centraal punt in de fokkerij. 'Sterk beenwerk en goede uiers zijn het belangrijkste. Als die twee in orde zijn, heb je al snel een goede melk-koe.' Alle kansen verwerpen op hetzelfde paard doet Geert liever niet. 'Geef mij maar weinig rietjes van veel stieren. Dan

Hensontelg Veronica van de Monnikhoeve als voorbeeld van productiviteit

Geert en Marie-Françoise Pauwelyn: 'Minder productieve melkkoeien gaan soms al na twintig tot dertig dagen na afkalven bij de stier'